

विलवा

(यथा, रघुवंशे । १ । ३३ ।

“विलम्बितपत्नीः कालं च निनाय मनोरथैः ॥”)

मन्दले, स्त्री । यथा,—

“विलम्बितं हृतं मध्यं तत्त्वमोघो घनं क्रमात् ॥”

इत्यमरः ॥

मन्दलश्रीप्रल उभयेतरत्नयुतेषु वृत्तविषयक-
गमनविशेषेषु क्रमात्तत्त्वाद्विनामत्रयं विलम्बिता-
दीनां चयाणां लयाणां तत्त्वादिकाः संज्ञाः ।
इति मधुः । चाक्षेपः ।

“व्रतामध्यगने इति प्रयोगार्थं तु मध्यमाम् ।

श्रिष्ठाणासुपरोधार्थं विलम्बितां समाचरेत् ॥”

इति वेदवयस्या ॥

वृत्तगीतादौ च प्रत्येकमवसरवोधार्थं कण्ठ-
स्तरादि विलम्बनात् । विलम्बने करपरगादयः
प्रत्येकं गतिविशेषप्रदर्शनायाचेति विलम्बितम् ।
तत्रि ह संवने प्रौढगण्यदनायां इति आधारे
क्तः । भावे क्तः इति सुकुटः । इति भरतः ॥
विलम्बगमनश्रीलपयः । तद्वयथा । हिरद-
खङ्गगोष्ठमङ्घ्रिवगोमवयसरवराहाः । इति
राजनिर्घण्टः ॥विलम्बी, [नृ] त्रि, विलम्बविशिष्टः । इति विलम्ब-
शब्दादिनृप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा, गीत-
गोविन्दे । ६ । ८ ।

“भवति- विलम्बिनि विगलितलज्जा

विलपति रोदिति वासकचक्ष्णा ॥”

विशेषेण लज्जते इति । वि + लज् + णिनिः ।
लज्जमानः । यथा, किराति । ५ । ६ ।

“उदितपक्षमिवारतनिःखनेः

पृथुनितम्बविलम्बिभिरभ्युदेः ॥”

पुं, स्त्री । वल्लरविशेषः । यथा, हस्तसंहिता-
याम् । ८ । ३६ ।

“हेमलज्ज इति सप्तमे युगे

स्यादिलज्जि परतो विकारि च ।

श्रम्यदोति तद्वद्ववः स्त्रुतो

वत्सरो गुरुवशेन पञ्चमः ॥”)

विलम्बः, पुं, (वि + लज् + चञ् । डुम् ।) अति-
दानम् । तत्पर्यायः । अतिसर्जनम् २ । इत्य-
मरः ॥विलम्बः, पुं, (विशेषेण लीयन्ते प्रदार्पां अक्षि-
प्रति । वि + ली + “एरच्” । इत्यच् ।)
प्रलयः । इति शब्दरत्नावली । (यथा, भाग-
वते । ७ । ६ । ३२ ।“नख्येदमात्मनि जगद्विलयासुमधौ
श्रेष्ठे त्वना निजसुखाशुभवो निरोहः ॥”

विनाशः । यथा, माघे । ६ । १० ।

“दिवसोऽनुमिचमगमद्विषयं
किमिहास्त्यते वत मयावयया ॥”)

विलम्बा, स्त्री, श्वेतवर्णा । इति रत्नमाळा ।

वि(वि)लवायः, पुं, (विषे वाचो यस्मिन् ।) आहक-
जन्मः । इति राजनिर्घण्टः ॥वि(वि)लवाची, [नृ] पुं, (विषे वसतीति । वस +
चिनिः ।) सर्पः । इति शब्दरत्नावली । (रघु-

विलासः

वाचिनि, त्रि । यथा, महाभारते । १४ । ४३ । १ ।

“अविः पशूनां सर्वेषामहिंस्र विलासिनाम् ॥”

श्लेष्ट इति शेषः ॥)

वि(वि)लशयः, पुं, (विषे शेते इति । शी + ल्यच् ।)

सर्पः । इति शब्दरत्नावली । (विलासिनि,

त्रि । यथा, महाभारते । १४ । ६० । ६ ।

“सज्जुतुल्यं तं वादं चासयानो नृगद्विजान् ।

मानुषं वचनं प्राह धृष्टो विलास्यो महान् ॥”)

विलासन्, [तृ] त्रि, (वि + लस + शतृ ।) विलास-

युक्तः । यथा,—

“अनसुश्रुवो विलासलज्जाः ।

अभवन् प्रिया सुरवेरिणः ॥”

इति कन्दोमञ्जरी ॥

विलापः, पुं, (वि + लप + चञ् ।) अनुशोच-

नोक्तिः । तत्पर्यायः । परिदेवनम् २ । इत्यमरः ॥

अपि च ।

“क्रन्दनादौ विलापः स्थातु परिदेवनमिच्छापि ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥

विलापो दुःखं वचः । इत्युज्ज्वलनीलमणिः ॥

(यथा, गीतगोविन्दे । १ । २६ । ४ ।

“उष्मादमदनमनोरथपथिक-

वधूनजननितविलापे ।

अलिज्जलसङ्कुलकुसुमसम्पद-

विराजुलवकुलकलापे ॥”)

विलासः, पुं, यत्नम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

विह्वलः । इत्यमरटीका ॥

विलासः, पुं, (वि + लस + चञ् ।) हावमेदः ।

इत्यमरः ॥ (यथा, कुमारः । ५ । १५ ।

“लतासु तन्वीषु विलासचेष्टितं

विलोलदण्डं हरिणाङ्गनासु च ॥”)

लीला । इति मेदिनी ॥ (यथा, भागवते ।

३ । २५ । ३५ ।

“तेर्देशनीयावयवैरुदार-

विलासहासेचित्तवामकृतेः ॥”)

“स्त्रीणां विलासादयः शृङ्गारभावजाः क्रिया
हावशब्देनोच्यन्ते । प्रियसमीपगमने यः स्थाना-
सनगमनविकीर्णेषु विकारोऽकस्माच्च क्रोध-
क्षितचमत्कारमुखविजृम्भनं च विलासः । तथा
च ।

‘यो वल्लभां चाश्रुगतो विकारो

गत्यासनस्थानविकीर्णेषु ।

तथा स्तुतं क्रोधचमत्कृतौ च

विजृम्भनचात्यगतं विलासः ॥’

तथान्यत्र ।

‘तात्कालिको विशेषस्तु विलासोऽङ्गक्रियादिषु ।’

तात्कालिको दयितालोकनादिभवः ॥” इति

भरतः ॥ ३३ । अपि च ।

“गतिस्थानासनादीनां मुखनेत्रादिकर्मणाम् ।

तात्कालिकेषु वैशिष्ट्यं विलासः प्रियसङ्गमम् ॥”

इत्युज्ज्वलनीलमणिः ॥

अन्यत्र ।

“यद्गर्पं तदभेदेन स्वरूपेण विराजते ।

विलीनः

423

आकृत्यादिभिरन्यादृक् च तदेकान्तरूपकः ।

च विलासः स्थांश इति घञे भेदद्वयं पुनः ॥”

तत्र विलासः ।

“स्वरूपमन्याकारं तत्तस्य भाति विलासतः ।

प्रायेणात्मसमं शक्त्वा च विलासो निगद्यते ॥

परमयोमनायस्तु गोविन्दस्य यथा स्तुतम् ।

परमयोमनायस्य वासुदेवस्य यादवः ॥”

स्थांशः ।

“तादृशो न्यूनशक्तिं यो वनक्ति स्थांश ईरितः ।

सङ्कल्पेणादिमत्यादियथा तत्तत्तु स्वधामसु ॥”

इति भागवतान्तम् ॥

विलासमन्दिरं, स्त्री, (विलासस्य मन्दिरम् ।)

क्रीडाग्रहम् । इति कैचित् ॥

विलासविपिनं, स्त्री, (विलासस्य विपिनम् ।)

क्रीडावनम् । यथा,—

“यदीयहस्ततो विलोक्य विपदं

कलित्तनया जलोद्धतगतिः ।

विलासविपिनं विवेश सङ्घा

करोतु कुशलं हवीं स जगताम् ॥”

इति कन्दोमञ्जरी ॥

विलासविभवानसः, त्रि, लुब्धः । इति जटाधरः ॥

विलासिनी, स्त्री, (विलासोऽस्या अस्तीति ।

विलास + इनिः । डीप् ।) नारी । इति राज-

निर्घण्टः ॥ (यथा, ऋतुसंहारे । ४ । ३ ।

“न बाहुयुग्मेषु विलासिनीनां
प्रयानि सङ्गं वलयार्जुनानि ॥”)

वेष्टा । इति धनञ्जयः ॥ (यथा, महाभारते ।

३ । ४६ । १४ ।

“सिद्धचारुगन्धर्वैः सा प्रयातो विलासिनी ।

वक्राचर्येऽपि वै खर्गं दर्शनीयतमाक्षतिः ॥”

विलासशालिनी । यथा, गीतगोविन्दे । १ । ४० ।

“विलासिनि । विलसति केलिपरे ॥”)

विलासी, [नृ] पुं, (विलासोऽस्यास्तीति । विलास-

+ इनिः ।) भोगी । शालः । (उभयार्थे प्रमाणं

यथा, कुट्टनोमते । १८ ।

“तस्यां खगपतितनुरिव विलासिनां हृदय-

शोकसंजननी ॥”

“विषे आसत इति विलासिनः सर्पाः पक्षे विल-

सनश्रीला भोगिनः ॥” इति तट्टीका ॥ ३३ ।

लज्जाः । अयिः । चक्रः । इति मेदिनी ॥

सरः । हरः । इति शब्दरत्नावली । (विलास-

श्रीले, त्रि । यथा, रघुः । ६ । ४३ ।

“परभृताविरुते च विलासिनः

सरवलेखलेकरसाः क्षताः ॥”)

विलीनः, त्रि, (वि + ली + क्तः ।) प्राप्तेनैवाव-

हतादिः । तत्पर्यायः । विहृतः २ । हृतः ३ ।

इत्यमरः ॥ विह्वलः । विशेषेण लीनः । यथा,—

“करादस्य भ्रष्टे ननु शिखरिणी दृश्यति शिथो-

विलीनाः स्मः सखं नियतमवधेयं तदर्शितैः ।

इति अस्त्रज्ञोपासुचितनिष्ठतालापजनित-

क्षितं विभ्रहेवो जगद्वतु गोवर्हणधरः ॥”

इति कन्दोमञ्जरी ॥